112

R 112/M

Moniuszko Stanisław

Trzy chwile Krakowiaka, pieśń, tekst Włodzimierz Wolski. Głos, fortepian

Partytura

Kopia Aleksandra Jędrzejowskiego, z naniesieniami kompozytora, przeznaczona do wydania u G&W., 1861

Zawiera 3 krakowiaki: 1. Kędy woda..., 2. Miałem ci ja kluczki, 3. Pod Zygmunta stopem - wersja w tonacji g-moll.

R 357 I, 2, 3
12 Split 3 Cant
Ko 8 № 14
1/2 Typus
207 Tuw
№ 95 1.30
107 r) s) t)

Józefowi Nowakowskiemu.

TOWARZYSTWO MUZYCZNE
SEKCJA
IMIENIA
S. MONIUSZKI

Wolno litografowali
Stanisław

Trzy chwile Krakowiaka

Śpiew z towarzyszeniem fortepianu

Słowa Włodzimierza Wolskiego.

Muzyka

Stanisława Moniuszki

Cena złp 2½. 4

Warszawa

Nakład i Własność G. Gebethnera i R. Wolffa

Poprawki czerwonym atramentem
w autografie

I 77 W

30

[Kopia Aleksandra Jędrzejewskiego]

R 357 I, 2, 3
1/2 Split
207 Tow
Ks 8 № 14
№ 95 1.30
Arkusz 5/12 str.

Józefowi Nowakowskiemu.

Towarzystwo Muzyczne
SEKCJA
IMIENIA
S. MONIUSZKI

Mohr Litografował
Stanisław

Trzy chwile Krakowiaka

Śpiew z towarzyszeniem fortepianu

Słowa Włodzimierza Wolskiego.

Muzyka

Stanisława Moniuszki

Cena 1 Złp 2½. 4

Warszawa
Nakład i Własność G. Gebethnera i R. Wolffa

Poprawki czerwonym atramentem
w autografie

D 77 W
30
[Kopia Aleksandra Jędrzejewskiego]

Allegretto N) N.1.

Stos

Kę – dy wo – da krę – ta
Że – no mi – nie – bo – go

Piano

Cy – ra – necz – ki ptty – nąj, i pio – wró – cę na świę – ta!
nie ptacz tak tęs kmią – cy, oj bo bę – dę dro – gą

nie ptacz Kaś – ka i – no. Chustecz – kę siar – czy – stą
je – chat nie – ja – dą – cy. Do – fot gtij za – lo – wi

jak Magdy z fot – war – ku i wstąż – kę wzo – rzy – stą przy wio – zę z jar –
bo za – ba – czę w fbie – dzie zim do – bro – dzie – jo – wi dat na za – po –

3

mar – ku kras ne ko – ra – li – ki zwią – za – ne w fbrzy szny – ry
wie – dzie i że nie na zar – ty zmiasta nam po – trze – bne

cres – cen – – do

i dwa me da – li – ki z sa – mej Jas – nej Gó – ry.
mio – du czte – ry kwar – ty i o – brącz – ki srebrne.

Nad jo chy tą wrosz – bą go tą be – czek grucha! Oj tak to aż

mi – to śmie pisz oij dzie wu cha!

Moderato. 5) N. 2

Mia-tem ci ja kłacz-kę gnia-dą bia-to—

no-gą, gó-ra-mi, ska-ta-mi szła jak rów-nąą dro-gą.

(x) a tempo.

Mia-tem ci ja ~~pa-sik, brzą cza-ty~~ kó-lecz-ka, kie-rze-zję zło—

ces

cis-tą do-ko-la sie-nie-cka. I krów-kę wło—

(x) ralent

pa-sik brzę-cza-ły kó-

bór-ce i dwa wo-ły si-we, i cha-tę na ska-le, i

(x)

zy-cie szczęśliwe. Od-kąd mi nie-bo-gę zie-mią przy-sy-pa-li

(7)

nie mam nic i ptyn-ę dzry-gaw-ką po-fa-li. Bie-ży Wi-sła

cres-

cres- cen- do

bie-ży pias-ka-mi złot-te-mi, kie-dyż kie-dyż wró-cę

rallent:

(x)

a tempo.

Do Kra-kowskiej zie — — mi?

rallent:

Andantino.

Dod Zyg mun-ta stu — giem
Toć nasz Kra kow ro — dzic

sta-tem se w War-sza wie a czer-wo-ne słon-ko za cho dzi-to
a to na-sza ma-cierz zkąd ci jak na gro-bie za u-mar-łych

pra wie? i tak służy o swiè — ca pro my-czkiem nik
na cierzi? toc zè to na od — gust ci-ta gro-mnic

na-cym że stat kiej gro-mni — ca nad u-miè-ra —
błys-ka, kiè dy Za-nu Bo-gu za-lą są lu —

ją cym Oj Mi-stó! oj wo — do! cze mu płty nieśc
dzi-ska A Matka Naj-swiąt-sza i Naj-swiąt-sze

mę-tnie oj czte-ku, oj chłop-cze cze mu ci tak
Dzie cij nad tza-mi, nad na-mi zmi-tu-je się

smę tnie?
gorze cie.

fine

8.

A12/M